

فقه اسلامی

7

ابواب تربیتی

احکام طهارات سه گانه

نفاس

مسأله 1 - نفاس ، خونی است که به هنگام به دنیا آمدن نوزاد و پس از آن به مدت حد اکثر ده روز از شکم زن خارج می شود. زنی را که در چنین حالتی باشد، **نفساء** می نامند.

مسأله 2 - ممکن است خون نفاس تنها چند لحظه جریان یابد، ولی بیشتر از نهایت دوره ماهانه زنان یعنی ده روز نمی شود.

مسأله 3 - چه نوزاد به صورت زنده و کامل به دنیا بیاید و چه مرده یا ناقص الخلقه باشد؛ در حکم نفاس ، تفاوتی ایجاد نمی شود.

احکام زن نفساء

مسأله 4 - تمام کارهایی که بر حائض حرام است بر «نفساء» نیز حرام است.

مسأله 5 - زن نفساء اگر عادت ماهانه عدویه داشته باشد، از هنگام ولادت نوزاد، به مدت ایام عادت ماهانه اش نماز و روزه و عباداتی را که حائض ترک میکند باید ترک کند و بقیه را اگر همچنان خون ریزی ادامه دارد به عنوان استحاضه به حساب آورد.

مسأله 6 - در صورتی که زن ، عادت ماهانه عدویه ندارد، اگر خون قطع نشود ؛ حد اکثر تا ده روز را به عنوان نفاس و بعد از آن را استحاضه قرار دهد.

مسأله 7 - هنگامی که زن از خون نفاس پاک شد باید غسل کند و عبادت‌های خود را انجام دهد و هرگاه قبل از گذشتن ده روز از ولادت، دوباره خون ببیند چنانچه از اولین روز ولادت، روزهایی که خون دیده روی هم رفته بیش از ده روز نباشد ، تمام آن ایام که خون دیده نفاس می باشد ولی روزهایی که در وسط پاک بوده، عبادت‌ش صحیح است.

مسأله 8 - هرگاه خون قطع شود و زن ظاهراً از خون نفاس پاک شود ولی احتمال دهد که در باطن خون وجود دارد، باید با کمی پنبه خود را امتحان کند و اگر پاک بود غسل کند و عبادت‌های خود را انجام دهد.

مسأله 9 - برخی از زنان بعد از وضع حمل به مدت يك ماه یا بیشتر خون می بینند، چنین زنانی اگر عادت عددیه دارند باید به تعداد روزهای عادتشان نفاس قرار دهند و بعد از آن تا ده روز حکم استحاضه دارد؛ بعد از گذشتن ده روز اگر همزمان با ایام عادت ایشان باشد، باید مطابق احکام حائض عمل کنند و اگر همزمان با ایام عادت نباشد، آن خون مشکوک، حکم خون استحاضه دارد.

مسأله 10 - زنانی که تا يك ماه یا بیشتر بعد از وضع حمل خون می بینند، اگر عادت ماهیانه ندارند باید ده روز اول را نفاس و ده روز دوم را استحاضه قرار دهند و بعد از آن اگر خون مذکور، نشانه های حیض را داشته باشد، حیض می باشد؛ و در غیر این صورت، استحاضه است.